

ZPRAVODAJ

FARNOSTI KŘENOVÁ
u kostela Neposkvrněného Početí Panny Marie v Brně

Červen 2016

č. 30

ÚVODNÍ SLOVO

Milé sestry a milí bratři v Kristu, srdečně vás všechny zdravím v průběhu měsíce června, který je zasvěcen Božskému Srdci Ježíšovu.

Vstupujeme do letních měsíců, které by měly pro nás být časem zvláště věnovaným celostnímu odpočinku. Pokud to bude jen trochu možné, měli bychom tento Bohem darovaný čas věnovat rekreaci, jak tělesné, tak duševní i duchovní. V latině použité slovo „re-creatio“ znamená v češtině „znovu stvoření“ - a to platí pro všechny tři oblasti našeho života tělesného, duševního i duchovního. Každý máme různé zkušenosti s tím, co každému z nás osobně, manželům či celé naší rodině, zvláště pomáhá. Využijme tedy tyto zkušenosti i pro letošní rok při moudrém rozhodování, jakým způsobem bychom si měli naplánovat podle Božího plánu lásky tyto letní měsíce.

Přeji a vyprošuji vám všem, abyste čas dovolených a prázdnin prožili k obnovení vašich tělesných, duševních i duchovních sil pod ochranou a vedením Panny Marie, Královny milosrdenství, naší a Boží Matky. Můžeme se přitom nechat inspirovat různými impulzy k tématu Božího milosrdenství. A budeme tak moci hlouběji prožívat milosti Svatého roku milosrdenství.

Jménem svým i jménem svých spolubratří bych chtěl každému z vás osobně poděkovat za všechny formy podpory jednotlivých programů naší farní rodiny v průběhu uplynulých měsíců - např. doby postní, velikonoční, aj. Všechna tato setkání byla díky vašim obětem opravdu velmi plodná. Pán Bůh zaplať za vše!

Dále bych velmi rád svěřil společně se svými spolubratry do vašich modliteb a ostatních forem duchovní podpory - zvláště v těchto neklidných dobách, které denně zažíváme - především velkou touhu všech lidí bez rozdílu náboženství po daru pokoje - na přímluvu Královny pokoje, ale také i plody biskupské synody o rodině v Římě - na přímluvu Královny rodin.

Srdečně Pán Bůh zaplať za vše, co jste doposud pro podporu těchto i jiných záležitostí udělali!

Všichni jsme vám také velmi vděční za vaše modlitby i všechny ostatní formy duchovní pomoci.

Společně se svými spolubratry vyprošujeme vám i všem vašim blízkým ve vašich vlastních i duchovních rodinách plnost Božího požehnání do každého nového dne vašeho života - na přímluvu Panny Marie, Matky Boží a naší Matky, Královny pokoje a Královny rodin.

V Kristu a v Marii váš o. Zdeněk Králík

ZÁVĚREČNÉ SPOLČO PRO DĚTI

V našem posledním spolču jsme se vydali hledat poklad. Sraz byl jako obvykle před farou, kde si každý na záda nalepil papír, na který mu později ostatní něco namalovali... Vyrazili jsme směrem do Černovic po Křenové až k cukrárně na Životského, kde však měli změnu otevírací doby a tak jsme šlapali ještě kousek cesty až k vytouženému pokladu (hurá zmrzlina). Cestou jsme se smáli a skvěle jsme se pobavili. Cestou zpět jsme se zastavili u Slávky, kde jsme si předčítali z Ignácova deníku vzpomínek na naše roční spolčo. Už se moc těšíme na další setkání po prázdninách.

Kristýna Šujanová

PŘEDTÁBOROVÉ SETKÁNÍ

V neděli 5. června, po dětské mši svaté, se na faře na Křenové uskutečnilo první předtáborové setkání, kterého se zúčastnili rodiče i děti. Nejprve se vedoucí všem představili a poté sdělili základní informace o letním farním táboře. Děti i rodiče dostali dopis, rodiče s podrobnějšími informacemi ohledně tábora a děti s jízdenkou na vlak směřující do Školy čar a kouzel v Bradavicích. Poté se všichni odebrali ven, kde si děti s vedoucími zahráli pár zajímavých, vtipných a zábavných her na trávníku. Sladkým zakončením celého setkání byl ledňáček, který dostal každý, kdo chtěl. Řekla bych, že jak vedoucí, tak i děti si to velmi užili a všichni se těší na tábor tak moc jako já, protože se tam určitě nikdo nudit nebude.

Anežka Merglová

HLEDÁME OPTIMÁLNÍ PODOBU MŠE SVATÉ PRO RODINY S DĚTMI

Milé děti, milí rodiče, katechetky, animátorky, milé sestry a bratři!
Končíme třetí společný školní rok. Je to čas, kdy se můžeme podívat trochu zpátky. Mám radost, že se nám po loňském farním táboře podařilo probudit k životu spolčo pro děti, a že se vytvořila pěkná živá skupinka dětí, které spolu chodí do náboženství. Jsem rád, že se děti dostaly do centra dění, i díky nedělním bohoslužbám pro rodiny s dětmi. Děti si zvykají v kostele dávat pozor, mají tu své místo, a vědí, že se s jejich účastí počítá.

Vnímám i neklid starších farníků, kteří již tradičně tuto bohoslužbu navštěvovali a nyní mají obavy, jestli jim z této oblíbené bohoslužby něco zbyde.

Je to bohoslužba pro rodiny s dětmi, to znamená pro všechny, pro ty úplně nejmladší, i pro ty úplně nejstarší. Každý tu má své místo a každý potřebuje něco jiného. Je to podobné jako doma v rodině, jeden bere ohled na druhého a snažíme se, aby si tam každý přišel na své.

Byl bych rád, aby to platilo i o našich bohoslužbách pro rodiny s dětmi. Nyní přemýšlím, hledám se spolubratry kněžími, rodiči, katechetkami, animátorkami, jak to udělat. Uvažujeme, že bychom se pokusili jednu neděli věnovat více dětem a druhou více dospělým. Oslovit bychom chtěli každou neděli obě skupiny, ale zajet víc do hloubky bychom chtěli jednou u dětí a jednou u dospělých. Je to zatím takový náčrt, na kterém ještě pracujeme, a budu vděčný za další podněty i rozhovory.

o. Petr Polívka

ADORAČNÍ DEN FARNOSTI

Ve čtvrtek 21. července 2016 bude v naší farnosti Adorační den. Je to den, kdy se farnost modlí za sebe i za celou diecézi.

Kostel bude otevřený po celý den. Nejsvětější Svátost bude vystavena od 6.30 do 18 hodin k soukromé adoraci. Přijměte pozvání k setkáním s naším Pánem.

o. Petr Polívka

ZPOVÍDAT SE S CHUTÍ A UŽITKEM

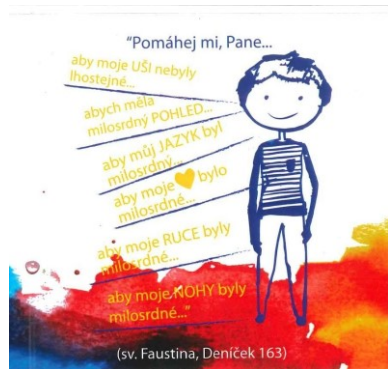
Milé děti, milí mladí, milé rodiny, milí senioři! Prožíváme rok milosrdenství. Už jsme měli nádherné katecheze o svátosti smíření, které zpracoval o. Zdeněk s o. Ladislavem a najdete je na webových stránkách farnosti. Věřím, že už pro řadu z Vás byly tyto katecheze podnětem k hlubšímu prožívání svátosti smíření.

Chtěli bychom Vám nyní nabídnout ještě jednu praktickou část. Mělo by v ní jít o to udělat si "devět prvních pátků". To znamená přistoupit ke svátosti smíření vždy okolo prvního pátku v měsíci a ke svatému přijímání na první pátek, a to po dobu devíti měsíců. Sv. Markéta Marie Alacoque měla zjevení, ve kterém Pán Ježíš vypočítává dvanáct příslibů těm, kdo uctívají jeho srdce. A největší pozornosti se těší dvanácté, ve kterém slibuje milost pokání na konci života, těm kdo si udělají "devět prvních pátků", a že nezemřou bez přijetí svátostí.

Rád bych se s Vámi podělil o jednu osobní zkušenost. Můj dědeček často o těchto pátcích mluvil a bylo na něm vidět, že by mu udělalo radost, kdybych si je udělal. Přiznám se, že mi to přišlo trochu divné. Udělat si takovou "pojistku", abych si mohl pak žít, jak chci. Devět měsíců žít jako světec a pak zbytek života jako pohan. Bylo mi jasné, že takhle to fungovat nemůže. Uškodit to taky nemůže. Je to omezené jen na devět měsíců. To není zas tak dlouhá doba, a dá se to vyzkoušet. Vyzkoušel jsem to a poté jsem u této praxe zůstal. Bylo to jednodušší než řešit po dvou, třech měsících, kdy se znovu odhodlám a dokopu ke svátosti smíření. Osobně v tom vidím šanci, jak se naučit s chutí a užitkem zpovídat. Nemusíte potom řešit, kdy jít ke svátosti smíření. Někdy se Vám chce víc, jindy míň, ale s postupem času nám to dělá dobře a žijeme lépe než bez pravidelné svátosti smíření.

Myslím, že takovým dobrým povzbuzením může být, že si "devět prvních pátků" nebudeme dělat sami, že nás do toho půjde víc. Chtěl bych k tomu povzbudit nejen děti a mládež, ale i jejich rodiče a dospělé farníky bez ohledu na věk. Přidáš se i Ty?/ Přidáte se i Vy?

Chtěli bychom proto od nového školního roku zvýšit příležitost, kdy můžete přistoupit ke svátosti smíření. Má jít o rozšířenou nabídku pro "naše farníky". Chceme tu pro Vás být vždy ve čtvrtek před prvním pátkem 17:30-19:00 a v první pátek 17:30 - 20:00 hod. Chceme nabídnout svátost smíření na první pátek i dopoledne od 8 do 10 hodin, kdy bude náš kostel otevřen také k soukromé adoraci před vystavenou Nejsvětější Svátostí.

VEČER MILOSRDENSTVÍ

Startem pro ty, kteří si budou chtít udělat "devět prvních pátků", bude Večer milosrdenství, který se bude konat v pátek 2. září 2016. Začneme ho mší svatou v 18:30 a po ní bude několik svědectví o osobních zkušenostech, praxi, kterou druzí udělali/dělají se svátostí smíření. Budou mluvit o tom "Jak se naučili/učí zpovídat". Bude to provázené rytmickými písničkami a bude i příležitost ke sdílení v malých skupinkách.

Devět prvních pátků je možné začít dělat kdykoliv, ale je možné je dělat společně. Všichni kdo budou mít zájem, si budou moct přijít pro osobní požehnání. Dostanou malou kartičku s motivací na další měsíc. V praxi by to znamenalo jít ke svátosti smíření po dobu devíti měsíců od října 2016 do června 2017, vždy okolo prvního pátku, a na prvních pátek ke svatému přijímání. V červnu potom budeme rozdávat upomínku na tento čas milosrdenství těm, kterým se podaří devět prvních pátků udělat.

o. Petr Polívka

MIMOŘÁDNÁ PŘÍPRAVA NA SVÁTOST BIŘMOVÁNÍ

V září bychom chtěli začít přípravu na biřmování, pro všechny, kteří tuto svátost ještě nepřijali. Přihlásit se můžete od 19 let a horní hranice neexistuje. Chceme tuto přípravu nabídnout právě pro ty, kteří se už roky podílejí na farním životě, žijí ze svátostí, jen svátost biřmování jim nějak utekla, když se na ni připravovali jejich vrstevníci a teď neví, jak ji získat. Možná Vás je víc a mohla by z toho být pěkná roční příprava od září 2016 do května 2017. Šlo by týdně asi o 45 minutové setkání. Zváni jsou i ti, kteří teprve hledají, jsou sice pokřtěni, ale třeba ještě nebyli ani u svatého přijímání. Překážkou by ani nemělo být, kdyby se někdo kvůli práci nemohl účastnit týdenních setkání. Pak je možné se domluvit i na individuální přípravě. Biřmování by potom bylo v naší farnosti v květnu spolu s našimi mladšími zájemci o biřmování.

o. Petr Polívka

CHCEME VŠECHNY JEHO DARY

V sobotu 14. května v předvečer Slavnosti Seslání Ducha Svatého byla v našem kostele atmosféra plná očekávání. A nebylo to jen tím, že jsme se po třech měsících opět těšili na otce Petra. Vždyť každý z nás tolik potřebuje Ducha Svatého! Každý den a každou chvíli... Je tak moc věcí podstatných a my tak často zapomínáme. Učedníkům Pán Ježíš slíbil, že jim pošle Ducha Svatého, který je naučí všemu a připomene jim všechno, co jim On říkal. O Ducha Svatého prosíme zvlášť před každou zkouškou, rozhodnutím, před důležitou událostí, ale i každé ráno, vždyť nevíme, co nás ten den může čekat.

Duch Svatý je nejen zdrojem pozemské moudrosti, ale otevírá naše srdce pro porozumění Božímu slovu, pro pochopení Jeho plánů a pro poznávání Jeho vůle... Jen On nás dokáže sjednocovat, vést cestou víry a naděje, naplňovat nás láskou, vyzbrojovat všemi potřebnými ctnostmi. Bez Jeho síly bychom neobstáli ani v té nejmenší těžkosti všedního dne... Jedině v moci a síle Ducha Svatého se můžeme stávat živými branami Božího Milosrdenství, prostupnými pro Jeho lásku, odpouštění, pochopení, soucit... Duch Svatý je však slovy neuchopitelný. Působení Ducha Svatého nelze zcela pojmenovat, ani vyjádřit, ani zachytit lidskými smysly. Seslání Ducha Svatého byla u prvních křesťanů největší slavnost v roce.

My jsme v předvečer slavnosti vyšli z potměného kostela do světla ohně k zahájení lucernária. S rozžatými svícemi jsme vstupovali do chrámu a naslouchali čtením Božího slova. Působilo na nás propojení Starého a Nového zákona. Slyšeli jsme o zjevení na hoře Sinaj. Zatímco my slavíme vylití Ducha Svatého, Židé – naši starší bratři ve víře – slaví šavuot, svátek darování Tóry. Jak ohromující je podobnost obou událostí. Darování Zákona Mojžíšovi je provázáno hukotem nebe a ohněm před zraky lidu tak jako seslání Ducha Svatého na Siónu v Jeruzalémě. Tentokrát se ale zákon lásky nebude vyrývat do kamenných desek, ale do lidských srdcí... V zajímavém příběhu v promluvě jsme byli upozorněni, že nestačí jen prosit Ducha Svatého, je však nutné být zároveň pozorní k Jeho radám. Tedy nejen prosit, avšak i naslouchat.

Dalším silným zážitkem vigilie byla obnova bířmovacích závazků a mazání požehnaným olejem. Tomu předcházely nezapomenutelné prosby o Ducha Svatého. O každý dar se prosilo zvlášť. Všichni přítomní se mohli rozhodnout pro některý z darů a symbolicky vhodit zrnko kadidla jako připojení k oběti. Ale pro co se rozhodnout? Shodli jsme se, že potřebujeme všech sedm darů. Chceme všechny Jeho dary! Nevíme, jak to bylo přijato – někteří vhodili zrnko více, někteří přece jen vybrali aktuálně ten nejpotřebnější dar...

Slavnost mnohým z nás rychle uběhla, tak jako rychle utíkají zážitky kousíčků nebe na zemi nebo chcete-li prožitky Božího království na zemi. O Ducha

Svatého bychom však měli prosit denně celý rok. Nyní jsme mohli s vděčností a s prosbou slavit Ducha Svátého a být maximálně otevření k Jeho mimořádnému obdarování.

Marie Sychrová

KOSTEL BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ A SV. FAUSTYNY VE SLAVKOVICÍCH

Na jaře přišel P. Petr Polívka s myšlenkou uspořádat na podzim farní pouť k Božimu milosrdenství. Kostel Božího milosrdenství a sv. Faustyny se nachází ve Slavkovicích v blízkosti Nového Města na Moravě. Je to jedna z nejstarších obcí na Žďársku a dokládá to také záznam v historických pramenech z roku 1264 kde je uvedeno, že lichtenburský purkrabí odkazuje po smrti ves Slavkovice žďárskému cisterciáckému klášteru. V současnosti má obec přibližně 370 obyvatel.

Do nedávné minulosti nebyl ve Slavkovicích kostel, ale ani kaple. Když byl P. Pavel Habrovec ustanoven na Vysočině administrátorem tří farností čítající 10 obcí, často se mezi lidmi setkával s neschopností odpustit si křivdy minulosti. Chtěl proto ukázat na Krista, který z kříže volá: odpusť jim... Tak vznikla myšlenka postavit v malé vesničce kapli Božího milosrdenství a sv. Faustyny. K setkávání věřících sloužila doposud škola nebo také obývací některého z místních obyvatel.

O vypracování návrhu byl požádán architekt Ludvík Kolek, který vytvořil model kaple, aby se všichni věřící i nevěřící mohli vyjádřit k plánované stavbě. Stávající anketa v obci ukázala, že z 98 odevzdaných hlasovacích lístků bylo pro 78. Rozhodovalo se, zda postavit pouze kapli nebo kostel a neméně důležitá byla také finanční otázka. K rozhodnutí, že to bude právě kostel, a to přímo poutní přispěl slavkovický rodák P. Jan Peňáz, který ještě před zahájením stavby, na neděli Božího milosrdenství v roce 2003, podnikl společně s věřícími pouť na místo budoucí stavby kostela. Tak začala tradice poutí a poutníků stále přibývá.

Po četných úředních schvalovacích procesech a po úpravách projektu se v květnu 2005 započalo se stavbou. Při stavebních pracích pomáhali slavkovičtí farníci a finančně je podporovaly i okolní farnosti. Mládež pořádala koncerty a divadelní představení, místní poskytli na stavbu dřevo, firma Žďas a.s. odlila zvon a stále se pořádaly sbírky. Tak před zahájením stavby byl připraven 1 milion Kč. Problémy s financováním nebyly ani v průběhu stavby. Boží prozřetelnost poslala P. Habrovcovi vždy do cesty někoho, kdo přispěl větším obnosem peněz a proto stavba mohla pokračovat bez přerušení až do kolaudace v prosinci 2007. Při stavbě kostela si všichni uvědomovali rozměr a velikost Božího milosrdenství, které všechny zúčastněné provázelo.

Podobně se podařilo získat ostatky sv. Faustyny, které dovezl P. Habrovec v relikviáři jako dar sester Kongregace Božího milosrdenství z polského Krakova

Lagiewniki. Slavnostním průvodem byly ostatky, ještě před dokončením stavby uloženy ve farním kostele v Jámách. Sestry v doprovázejícím dopise mimo jiné napsaly: Ať se ve Vaší farnosti naplňuje příslib Pána Ježíše, který řekl své apoštolce. Kvůli Tobě obdaruji milostmi celé okolí. Kéž milosrdný Pán koná mezi Vámi veliká znamení a dotýká se Vašich srdcí uzdravující mocí své milosrdné lásky.

Svatý rok milosrdenství se tak může stát příležitostí a velkým darem pro každého z nás. Pán Ježíš nám všem otevřel bránu svého srdce, aby nám dal najevo, že nás má rád a chce nás provázet v životě.

Jiřina Ryzí

POUŤ NAŠÍ FARNOSTI KE SVATÉ BRÁNĚ MILOSRDENSTVÍ

V pondělí 4. dubna 2016 na slavnost Zvěstování Páně se sešli u fary na Křenové rodiče, děti a ostatní farníci na pouť ke Svaté bráně milosrdenství na Petrově. U fary nás přivítali naši milí duchovní otcové – p. Ladislav Štefek a p. Zdeněk Králík. Společně jsme se pomodlili a vykročili pěšky k naší katedrále sv. Petra a Pavla. Sluníčko nám svítilo, cesta s dětmi byla radostná a pěkně nám uběhla. Před Svatou branou jsme se ztišili a s pokorou jí procházeli. Ve svém srdci jsme nesli své drahé, nemocné, kněze, prosili za mír ve světě...

Dospělí farníci zamířili do katedrály na odborný a poučný výklad o architektuře a historii této nádherné stavby. Vyslechli jsme zajímavé a pečlivě připravené povídání o počátcích vzniku stavby a výzdobě. Zaujala mě například historie vzniku kazatelny Kapistránky, která nám připomíná kázání horlivého kazatele Jana Kapistránského – patrona našeho města Brna. Naše paní katechetky se v době prohlídky věnovaly dětem před katedrálou – na nádvoří. Měly pro děti pečlivě připravené soutěže a hry. Na závěr naší pouti p. Zdeněk Králík požehnal všem přítomným – malým i velkým poutníkům. Naše společné putování jsme zakončili mší svatou v našem kostele. Domů jsme se vraceli spokojeně a radostně, obohaceni spoustou zajímavostí o našem krásném městě Brně.

Jitka Šťastová

CESTA, KTERÁ NEKONČÍ

O druhé neděli velikonoční v den slavnosti Božího milosrdenství nastal čas pro vyhodnocení společné Cesty dětí k Bráně Božího milosrdenství. Při mši svaté pro rodiny s dětmi byla nejprve s pomocí obrázků „letem“ zopakována celá cesta, děti si připomněly, čemu všemu se na této časově dlouhé cestě postupně učily. Potom byly děti trochu zaskočeny větou, že tato cesta vlastně nikdy nekončí. Hned je ale uklidnilo ujištění, že vyhodnocení se dnes uskuteční, že končí jen společné učení. Ale, jak samy děti po cestě průběžně zjišťovaly,

rozhodování, opravdové modlitbě, trpělivosti, odpouštění, chápání druhých, pozornosti, všímavosti, pomáhání, vděčnosti a životu v pokoji se učíme stále. Celý život bychom se totiž měli stávat takovými živými branami Božího milosrdenství. A to je tajemství, zrovna tak jako srdce se zavřenými dveřmi, které se tuto neděli objevilo na nástěnce.

K objasnění pomohl dětem zážitek s malým klukem, který rád maloval. Jednou nakreslil obrázek srdce a v tom srdci byly zavřené dveře. Jeho sestřička si obrázek prohlížela a hned řekla: „Něco ti tam chybí! Zapomněls na kliku! Ty tvoje dveře v srdci nemají kliku.“ Malý malíř si z toho nic nedělal a vysvětloval: „Ta klika tam je. Ale je zevnitř. Záleží na každém člověku, zda si dveře svého srdce otevře.“

Živou branou Božího milosrdenství se stáváme, když máme naše srdce otevřená pro Pána Ježíše. Když se snažíme Pánu Ježíši naslouchat, litujeme toho, co jsme udělali špatně. Upřímně, pravdivě, otevřeně s Ním mluvíme. Snažíme se všechno dělat, prožívat s Ním. Potom máme čisté srdce, průchodné pro Boží lásku, odpouštění, pochopení, soucit...

máme srdce prostupné pro Boží milosrdenství... Po těchto slovech bylo srdce na nástěnce otevřeno a objevil se obraz Božího milosrdenství. *Marie Sychrová*

SYMBOLICKÉ DARY V NEDĚLI BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ

V obětním průvodu při mši svaté pro rodiny s dětmi o neděli Božího milosrdenství 3. dubna přinášely děti několik symbolických darů, které jim připomínaly průběh jejich společné cesty k Bráně Božího milosrdenství. Boty připomněly začátek cesty. Tehdy jsme se učili rozhodovat pro něco dobrého a správného. Rozhodovat se musíme stále, každý den. Prosili jsme o Ducha Svatého, abychom se správně rozhodovali. Bible připomněla opravdovou modlitbu. Prosili jsme, abychom dovedli Pánu Ježíši naslouchat a aby naše modlitba byla upřímným, pravdivým rozhovorem. Jehla na šití připomněla trpělivost, někdy to totiž dlouho trvá, než navlečeme nit. Prosili jsme, abychom měli dostatek trpělivosti s druhými lidmi i sami se sebou. Kapesníky připomněly odpouštění. Někdy to bolí, ale Ty jsi s námi. Prosili jsme, abychom s Ježíšem dokázali o všem otevřeně mluvit. Učebnice fyziky a chemie připomněla pochopení. Prosili jsme, ať se učíme chápat nejen zákony fyziky a chemické

vzorče, ale ať umíme také chápat druhé lidi kolem nás. Utěrka na nádobí připomněla pomáhání. Prosili jsme, abychom byli pozorní a všímaví k potřebám druhých a dokázali hned pomoci, kde je třeba. Kytička čerstvých voňavých fialek nám symbolizovala vděčnost. Chceme děkovat za vše krásné, dobré a milé, co nám Bůh každý den dává. Prosili jsme, ať to nepřehlídíme. A také ať dokážeme děkovat a chválit druhé lidi. Při přinášení chleba a vína jsme prosili za celou naši farní rodinu, aby tu měl každý své místo a aby nám bylo spolu dobře.

Marie Sychrová

VDĚČNOST

Milí farníci, chci se s Vámi podělit o můj zážitek z této neděle. Můj zdravotní stav se ještě zhoršil, tak jsem v neděli dopoledne musela na odborné vyšetření a díky tomu jsem mohla přijít těsně v 11 hod., po 4 měsících, na mši svatou do našeho kostela na Křenové.

Byla jsem velmi šťastná a blažená a o. Zdeněk v promluvě připomněl, že jsme Bohu málo vděční, v tom jsem si to uvědomila, že i já jsem Bohu málo vděčná. Stále se zabývám svými pocity a tím co nemůžu, jak zdravotně, tak časově, kvůli vycházkám při neschopence. Vždyť ještě chodím, mohla jsem přijít do svého farního kostela, aktivně se zapojit do bohoslužby, vidět Vás farníky a naše obětavé kněze. Ano, za to vše vděčím Bohu, děkuji a chválím Je. Uvědomuji si, jak ve svém životě běžné věci a možnosti považuji za samozřejmé a že mám přeci na ně nárok, ale ono to tak není, až se naše schopnosti zhorší, tak teprve si uvědomíme, kolik běžných a banálních věcí je obrovským darem a milostí.

Proto prosím, nezapomínejme být našemu Panu za vše dobré i náročné a bolestivé vděční, každému nám dává, co potřebujeme na cestě do Jeho království. Bohu díky za vše.

Božena Navrátilová

VARHANNÍ OKÉNKO 13

Čeká nás již jedna z posledních kapitol o tom, jak varhany fungují. V posledních "okéncích" jsme zmínili "princip zvukové pyramidy" (součtová "vertikální" syntéza harmonických tónů vytvářejících jednotu) a "strojový princip" (manuály). Dnes nás čeká poslední "sborový princip", spočívající spíše v "horizontální" syntéze vytvářející kontrast.

Jistě jste si všimli, že varhany nemají jen "klasický" barokní varhanní zvuk, ale mohou hrát různými barvami - měkce, ostře, tiše, silně... O tom, jak různorodé jsou píšťaly a jaký to má vliv na barvu tónu, jsme již psali. Přece jenom v této jinakosti je jakýsi řád, aby se daly jednotlivé barvy píšťal kombinovat. Je to jako ve sboru - zpívají v něm muži i ženy, event. děti... Ve varhanech dělíme píšťaly také na "mužské" a "ženské".

"Mužské" jsou zastoupeny hlavně principálovou řadou - tedy užší kovové píšťaly vytvářející silnější, trochu ostřejší, nosný, výrazný, ale neutrální zvuk.

"Ženský" sbor je tvořen spíše širšími či dřevěnými píšťalami - znějí měkčeji, slaběji, kulatěji, více se mísí a základna těchto rejstříků je položena do vyšší polohy (většinou o oktávu výš). Samozřejmě na každém manuálu zapneme rejstříky tak, aby na klávese c1 zněl tón c1, ale přidáváme různé vysoké píšťaly. Na I. manuálu bývá většinou mužský sbor píšťal (principálová pyramida) - nejvýraznější píšťaly jsou 8' stopé (na klávese c1 je nejsilnější píšťala hrající c1), tam je těžiště a základ tohoto stroje. Na II. manuálu je osazený ženský sbor píšťal - nejvýraznější rejstřík je 4' stopý, tedy základ stroje je o oktávu vyšší (na klávese c1 tón c2, byť nám současně hraje jiná, ale méně výrazná píšťala tón c1). Vzniká kontrast mezi silnějším ostřejším I. manuálem a tišším měkčím výše položeným II. manuálem. Kontrast ale není tak extrémní, že by nemohl "muž a žena" spolupracovat, hrát spolu, mají schopnost se mísit a vytvářet jednotu.

Tohoto nejsou schopné velmi úzké zvukově ostré píšťaly napodobující zvuk smyčcových nástrojů. Vytvářejí samostatný "sbor smykavých hlasů" - tyto píšťaly jdou použít pouze sólově, tedy do sboru se moc nehodí. Je to skupina různě výrazných rejstříků, které umožňují hrát zvukově odlišně sólovou melodií od doprovodu.

Do jaké výšky umístíme zvukové těžiště varhan, závisí i na velikosti prostoru a počtu lidí, které mají varhany doprovázet. Čím větší prostor, tím nižší zvukový základ hlavního manuálu. Ale o zasazení varhan do konkrétního prostoru, umístění posluchačů a úplně jiném vnímání varhaníka a lidu se budeme bavit příště.

Václav Trmač

MACOCHA

Jeli jsme kdysi na školní výlet. Na Macochu. Patrně naše učitelka měla s námi dost práce. Bylo nám asi tak deset let - a na tak dalekém výletu jsme byli poprvé! A všichni potom vypravovali: jak se jim líbily krápníky, jak se jezdilo loďkou po podzemní řece Punkvě, a jak se to rozléhalo, když jsme si na pokyn průvodce zazpívali písničku! Vlastně říkám nesprávně, že jsme zazpívali. Já jsem totiž tehdy nezpívala. Trucovala jsem. Byla jsem velmi roztrpčena. A celý výlet se mi jevil ve světle velice nepříznivém. Naše učitelka, která dosud pro mne platila jako vzor vši ctnosti, mě zklamala! Tvrdě a nelítostně jsem usoudila: má se mnou konec - je zlá a nepřející!

Bylo to totiž tak: Ještě před vstupem do jeskyní jsme se byli podívat nahoře na vyhlídkový můstek - abychom viděli hloubku propasti Macochy. Stáli jsme na můstku, poslouchali vypravování, jak hluboko je na dno, že je to skoro 140 metrů! Dívali jsme se s obdivem dolů, kde jsme viděli jako malé mravečky skupinky lidí, kteří tam dole byli právě na prohlídce jeskyní, všimli jsme si malého jezírka na dně - bylo to pro nás něco, co jsme si dosud nedovedli

představit, to víte, televize tenkrát ještě nebyla! A najednou vidím - za zábradlím můstku, směrem ke kraji propasti - asi dvě nebo tři červené jahody! Výklad o propasti mě přestal v tom okamžiku zajímat a už se snažím dostat přes zábradlí. Ty jahody tam přece nesmím nechat! A teď si představte naši učitelku! Jako kdybych chtěla udělat něco zlého! Vždyť jsem si jen chtěla utrhnout pár jahod! Proč jenom je taková zlá a nepřející? Proč z toho všeho dělá takový poprask? Hrozí snížením známky z chování? Křičí? Táhne mě pryč? Když jsem po letech znovu přijela na Macochu - dodatečně mi zatrnulo u srdce, když jsem si pomyslíla, kde jsem to chtěla tenkrát trhat jahody... To by dospělý člověk nikdy... Jenže - dospělý člověk sice neriskuje pád do Macochy pro dvě červené jahůdky - ale velmi často, ba denně podceňuje "zábradlí", která mu ukazují "až sem a dále ani o krok". Která mu říkají jednoznačně, kde začíná propast... Těm "zábradlím" se říká "příkázání". A byla postavena nad propastí - z lásky k člověku. Aby měl bezpečnou jistotu. Člověk ovšem často a rád "přelézá zábradlí". Ne, do propasti nechce. Po pádu na dno absolutně netouží. Chce většinou jenom - utrhnout ty dvě nebo tři jahůdky, které rostou na skále na kousičku drnu, který se jen taktak drží na zvětralém uvolněném kameni... (Cyrilometodějský kalendář 1983)

Marcela Šťastová

Božské Srdce Ježíšovo

*Božské Srdce Ježíšovo,
skrže Neposkvrněné Srdce
Panny Marie, Matky církve,
a v jednotě s eucharistickou obětí
ti obětuji všechny modlitby a práce,
radosti a utrpení tohoto dne
na odčinění hříchů
a ke spáse všech lidí
skrže milost Ducha svatého
ke slávě Boha Otce. Amen.*

Každodenní díkučinění

*Věčný Bože,
děkuji Ti, že Ti sloužit smím,
za Tvou lásku, za ochranu Tvou,
za to, že Ti zcela náležím.
Děkuji Ti za pokrm i střechu nad
hlavou,*

*za vše přívětivé co mi dáváš,
i za vše malé, co mi ponecháváš,
za všechny písně co kdy pro mne
zněly,
za tento okamžik i za život celý,
za klidný sen i bezesnou noc,
za chvíle úsměvu i za bolesti,
za to, že jen proto je mám nésti,
abys mi s láskou přišel na pomoc
a abych Ti byl ještě blíže.
Děkuji Ti za temnotu kříže
i za velkou záři vzkříšení, jež
sluncem věků je.
Jen v ní plevel svých žalů uvidím
kvést planě.
Tak málo lidí Bohu děkuje, přijmi
můj dík i za ně.*

Božena Navrátilová

OPAKUJEME SI Z LITURGIKY

Liturgie. Už v řeckém překladu Starého zákona Septuagintě se používá řecký výraz leiturgia jako termín pro chrámovou službu kněží a levitů. Tak chápe liturgii i II. vatikánský koncil, když v konstituci o posvátné liturgii v čl.7 mluví o tom, že liturgie "dokonale oslavuje Boha a posvěcuje člověka". Liturgie je především setkáváním živé církve s živým Bohem. Církev slaví svátost eucharistie a další svátosti. Přistupujme k posvátným obřadům s vírou a úctou, neboť ve svátostech působí sám Kristus. Nyní si zopakujeme základní pojmy, se kterými se tu setkáváme.

Liturgický prostor

Ke slavení mše svaté se scházíme v kostele. Kostel převzal funkci večeřadla, v němž Kristus ustanovil při poslední večeři eucharistii, i síni v domech prvních křesťanů, kde se scházeli k Pavlovi kázání a k lámání chleba (Skutky apoštolů 20,7-9).

V čele prostoru pro slavení eucharistie stojí nebo je upevněn krucifix. Středem posvátného prostoru je oltář (obětní stůl), který bývá vyvýšen o stupeň nebo více stupňů. Stupeň musí být tak široký, aby bylo možné oltář obcházet. Deska obětního stolu je přikryta bílým lněným ubrusem. Na oltář se staví obvykle dva svícny s rozžatými svícemi. Blízko obětního stolu má být svatostánek (sanktuárium), v němž se uchovává eucharistie. Ve starších chrámech je svatostánek umístěn na hlavním oltáři. "Věčné světlo" před svatostánkem upozorňuje na přítomnost Krista v eucharistii. Bohoslužba slova probíhá u ambonu vedle oltáře.

V kostele je dále křtitelnice, v níž je nádoba s křestní vodou. U vchodu do kostela je kropenka se svěcenou vodou. Pro svátost smíření jsou určeny zpovědnice. Zpěv věřících doprovází hra na varhany nebo harmonium. Ke kostelní lodi přiléhá sakristie, ve které jsou uložena bohoslužebná roucha a liturgické prádlo. Součástí kostela bývá věž se zvony.

Liturgické nádoby

Při mši svaté se používá paténa a kalich. Paténa je plochá miska. Kalich sestává z číše (cupa) a nohy (pes), na níž číše spočívá. Jsou zhotoveny z ušlechtilého kovu a bývají pozlacené. Paténa a kalich se staví na malý čtverhraný ubrus z lněného plátna (korporál). Kalich se po použití vytírá ubrouskem (purifikatoriem). K uložení eucharistie ve svatostánku slouží ciborium s těsnícím víkem. Monstrance (ostensorium) je určena k vystavení eucharistie při adoraci, při průvodu o Božím těle apod. Při liturgii se používají také zvonky (tintinabula), liturgický kropáč (aspergil) a křtitelnice (thuribulum)

a lodičkou na kadidlo (navicula). Liturgický olej (křížmo) je směs olivového oleje a balzámu, která se uchovává v nádobce zvané olearium.

Liturgická roucha

Ke kráse liturgie a ke zvýšení důstojnosti obřadu přispívá kněžský oděv, který je projevem úcty k Bohu. Ke sloužení mše svaté obléká celebrant albu, štolu a kázuli. Spolusloužící oblékají albu a štolu. Alba je bílá plátěná tunika, která sahá ke kotníkům. V pase je stažena cingulem. Štola je pruh látky (hedvábí, brokátu, vlny), který si kněz klade přes ramena. Pro štolu a kázuli se ustálil kánon liturgických barev. Během roku se používá barva zelená, o svátcích Páně, Panny Marie a vyznavačů barva bílá, v adventě, v postě a při zádušní bohoslužbě barva fialová, o Duchu svatém a při památkách mučedníků barva červená. U nedělí Gaudete (3.adventní) a Laetare (4.postní) barva růžová. Bílou, červenou a zelenou může nahradit zlatý ornát.

Při pohřbech na hřbitově a při pobožnostech se užívá široký, vpředu otevřený plášť (pluviál). Přisluhující laici nosí bílé rochety.

Bohoslužebné knihy

Římský misál obsahuje mešní řád (ordo missae), modlitby na neděle a svátky a další dny liturgického roku. Řád čtení (ordo lectionum) má na neděle a svátky zařazené tři perikopy (úryvky z Písma). Mezi první a druhé čtení se zařazuje rezponziální žalm. První a druhé čtení předčítá lektor, evangelium předčítá jáhen nebo kněz. K liturgickým knihám patří i kancionál. Věřící se podílejí svým zpěvem na liturgii. "Liturgie přispívá vrcholnou měrou k tomu, aby věřící svým životem vyjadřovali a zjevovali ostatním Kristovo tajemství a skutečnou povahu církve" (II. vatikánský koncil, o posvátné liturgii čl.2). Izraelité cestou do chrámu zpívali: "Služte Pánu s radostí. Vstupte do jeho bran s díkyvzdáním, na nádvoří jeho s chvalozpěvem". Prožijeme v liturgii i my s radostí opravdové společenství učedníků Ježíšových, spojených jednou vírou a křtem v Duchu svatém. Shromážďujme se kolem Ježíše Krista v modlitbě k prožívání velkých tajemství.

Oldřich Lanča

SIRKOVÁ MODLITBA

Takzvaná „sirková modlitba“ se skvěle hodí na společné letní večery s kamarády. Každý dostane sirku, krabička od nich postupně koluje od jednoho k druhému. Kdo dostane krabičku, škrtne sirkou a dokud hoří, může Bohu nahlas nebo v duchu poděkovat za uplynulý den nebo za někoho poprosit. Jakmile sirka dohoří, krabička se posílá dál a svými vlastními slovy se modlí další člověk.

DOBŘÉ KNIHY K ZAPŮJČENÍ

Každý si jistě občas rád přečte nějakou dobrou knihu. Na naší faře je k dispozici nemálo knih, které by za přečtení určitě stály. O. Petr se rozhodl, že je možné si u něj knihy individuálně zapůjčit. Doufejme, že se časem podaří dospět i k nějaké formě „regulérní“ farní knihovny. Pokud by měl někdo z farníků zájem se o knihovnu a půjčování starat, bude vítán!

Dnes si krátce představíme jednu z velmi dobrých knih: Jaroslav V. Polc: Jan Hus v představách šesti staletí a ve skutečnosti. Loňské výročí 600 let od upálení Mistra Jana Husa zvýšilo zájem o tuto významnou a rozporuplnou osobnost našich dějin a také bylo provázeno vydáváním publikací a vysíláním televizních pořadů různé úrovně a různého žánru. Textem z pera českého renomovaného profesora církevních dějin a jednoho z našich nejvýznamnějších odborníků na husovskou problematiku je možné poutavým a při tom odborně fundovaným způsobem nahlédnout na Husovu osobu, jeho učení a životní osudy, a také na dobovou interpretaci jeho působení v různých etapách našich národních a církevních dějin.

Knihy nejprve podává přehled o představách a názorech o Husovi od 15. století, přes reformaci, osvícenství, pohledy 19. století; o Husovi jako vlastenci, revolucionáři a kacíři, a to jak z katolického, tak i nekatolického prostředí. V další části jsou rozebrány Husovy zásluhy o český jazyk. Větší část knihy je věnována Husovu životopisu. Velmi hodnotná a jinde obtížně dohledatelná je pasáž o skutečných filosoficko-teologických a disciplinárních důvodech Husova konfliktu s Církví a následně i s panovnickou mocí, a také stručný popis průběhu kostnického koncilu včetně rozboru svědectví jeho současníků. Závěr knihy hodnotí „Husův problém“ - jeho snahy o nápravu Církve a otázku následků a důsledků jeho činnosti pro Církev, naše dějiny a také hypotetickou otázku jeho rehabilitace. Za zmínku stojí i některé obrazové přílohy a tabulkový historický přehled.

Knihy – jakkoliv je odborně na výši – je psána velmi čtivě až napínavě. Rozhodně nejde o suchopárny vědecký text. I rozsah je velmi sympatický – jen zhruba 100 stran vlastního textu. Jde nesporně o jednu z nejlepších publikací o Husovi z poslední doby zahrnující novější historická bádání. Je velmi hodnotná i tím, že je psána historicky pravdivě a vyváženě, přičemž k teologickým otázkám zaujímá objektivní katolický pohled.

Jaroslav V. Polc: Jan Hus v představách šesti staletí a ve skutečnosti. Vydali: Matice cyrilometodějská Olomouc a A.M.I.M.S. Vranov nad Dyjí, 2015; 128 stran; ISBN 978-80-7266-103-0.

Miloslav Trmač

MŠE SVATÉ

Neděle: 8:00, 9:30 (s katechezí pro děti), 11:00, 18:30
Všední dny: 6:00, 18:30 (pondělní večerní mše svatá není)
Sobota: 18:30
14:20 v kapli sv. Kříže v psychiatrické nemocnici
v Brně-Černovicích (s nedělní platností)

ZPOVÍDÁNÍ V NAŠÍ FARNOSTI

Příležitost ke svátosti smíření je půl hodiny před každou mší svatou nebo kdykoliv na požádání na faře.

ADORACE V NAŠÍ FARNOSTI

Příležitost k soukromé adoraci je vždy na první pátek po večerní mši sv. do 20:00.

ZAPISOVÁNÍ ÚMYSLŮ NA MŠE SVATÉ

Pokud máte nějaký úmysl, na který byste chtěli dát sloužit mši svatou, můžete si ho přijít zapsat do sakristie po každé mši svaté. Úmysly mše svaté se zapisují do konce září 2016.

ÚKLID NAŠEHO KOSTELA

Jednou za měsíc v pátek po mši svaté večer probíhá úklid našeho kostela. Jsme vděční za každého pomocníka. Úklid kostela je plánovaný na 15.7., 12.8., a 9.9. 2016.

LETNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA PRO RODINY

Rádi bychom nabídli o prázdninách v roce 2017 Letní duchovní obnovu pro rodiny. Zejména pro rodiny s dětmi ve věku do konce školní docházky. Potřebovali bychom vědět, jestli by o obnovu byl dostatečný zájem. Pro rodiny s dětmi bychom potrebovali ubytování s vlastními pokoji. Sehnat vhodné místo, nebude tak snadné, proto bychom potrebovali vědět o Vašem zájmu do 15. září 2016.

NÁVŠTĚVA NEMOCNÝCH

Okolo každého prvního pátku v měsíci nabízíme návštěvu kněze s příležitostí ke sv. smíření a ke sv. přijímání. O nedělích Vás rádi navštíví naši akolyté. Přihlásit se můžete v sakristii, na faře nebo telefonicky 543 249 933, případně 739 521 857.

o. Petr Polívka

Zpravodaj vydává Římskokatolická farnost u kostela Neposkvrněného Početí Panny Marie v Brně, Křenová 21a, Brno, 602 00. Farní kancelář je otevřena vždy v úterý 9:00-12:00 a v pátek 15:30-18:00. Kontakt: o. Petr Polívka, tel.: 543 249 933 nebo 739 521 857, info@farnostkrenova.cz; www.farnostkrenova.cz. Redakční rada: o. Petr Polívka, Miloslav Trmač, Marie Sychrová, Martin Sychra, Marek Schwarz. Uzávěrka příštího čísla bude 22. září 2016. Příspěvky posílejte na adresu: zpravodaj.krenova@gmail.com. Redakce si vyhrazuje právo redakčních úprav.